

РЕШЕНИЕ

№ 267

гр. София, 11.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 08.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **7585** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.147-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. Н. Б. срещу частичен отказ на изпълнителния директор на държавен фонд „Земеделие“-Разплащателна агенция /ДФЗ-РА/ по общо заявление за плащания на площ 2009 ЮЛ, УРН180104.

Изложените в жалбата твърдения са, че на 17.09.2010 г., обслужващият банковите сметки на дружеството клон на [фирма] в [населено място] го уведомил, че от ДФЗ-РА на 07.09.2010 г. е направен превод по разплащателната сметка на дружеството на сумата в размер на 27 000 лева, която била само част от полагащите се суми за стопанската 2008-2009 г., общо в размер на 178 859.46 лева, без да е конкретизирана по коя мярка или схема е изплатена тази сума.

Ответникът-изпълнителният директор на ДФЗ, чрез процесуалния си представител /л.212-215 от досието на делото/ оспорва допустимостта на жалбата със съображения, че липсва изричен акт за отказ по смисъла на чл.21, вр.чл.197 от АПК, тъй като административният орган не бил задължен да издаде акт за изплащане на субсидия по схемите и мерките за директни плащания на площ; Отделно от това, дори да се приемело, че твърдяното частично неизплащане на полагаща се субсидия за кампания 2009 г. се оспорва, като мълчалив отказ по смисъла на чл.58 от АПК, то жалбата пак била недопустима, тъй като не всяко мълчание на администрацията било приравнено на мълчалив отказ. В случая, административният орган действал при условията на

оперативна самостоятелност, поради което можел свободно да прецени дали да осъществи правомощията си, в кой момент да го направи и какво да бъде съдържанието на неговото решение. Неиздаване на уведомително писмо не представлявало мълчалив отказ по смисъла на чл.58 от АПК, тъй като уведомителното писмо нямало характера на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК. То имало само уведомителен характер, като отчитало получени данни /информация/ по чл.37 от ЗСПЗЗ и не подлежало на съдебен контрол. Алтернативно, ако съдът приемел, че е налице мълчалив отказ, твърди просрочие на жалбата. От официалната справка по СЕБРА за преведени на дружеството-жалбоподател суми, представляващи финансово подпомагане по схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ и схемата за национални доплащания /СНД/ за кампания 2009 г. се установявало, че сумите били преведени на 07.09.2010 г. От момента на получаване на плащането възниквала възможността да бъде оспорен размера му и от тогава започвал да тече срокът за оспорване на частичния мълчалив отказ за плащане и към 29.09.2010 г., когато била подадена жалбата, срокът бил изтекъл.

Жалбоподателят, като уточнява, че оспорва частичен мълчалив отказ по общо заявление за плащания на площ 2009 г. за разликата от преведената от ответника сума в размер на 27 000 лева до сумата в размер 178 859.46 лева, възразява, че срокът за подаването на жалбата му е започнал да тече, не от датата на извършване на превода-07.09.2010 г., за което не бил уведомен от ответника, а от 17.09.2010 г., когато реално получил информация от обслужващия банковите му сметки клон на „У. К. Б.” в [населено място] за извършения превод, поради което и срокът бил спазен /л.222-223/.

В о.с.з., при условията на евентуалност, ответникът чрез процесуалния си представител оспорва основателността на жалбата.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните по делото е безспорно, а и от събраните по делото доказателства се установява, че: Дружеството-жалбоподател е подало общо заявление за плащане на площ за кампания, 2009 г., ЮЛ УРН 180104, в размер на 178 859, 53 лева, по следните схеми и мерки:1. СЕПП за 88 БЗС, с обща площ от 385, 54 ха; 2. СНД за 86 бр. БЗС, с обща площ от 346,13 ха; 3.Необлагодетелствани райони /НР2/ за 37 бр. БЗС, с обща площ от 308,67 ха; 4. Агроекологични плащания /АЕП/-Биологично растениевъдство: угар /код АП 00/ за 16 бр. БЗС, с обща площ от 37,52 ха; за полски култури, вкл.фуражни /код АП 02/ за 4 бр. БЗС, с обща площ от 7,18 ха; ароматни и медицински растения /код АП 05/ за 18 бр. БЗС, с обща площ от 63,80 ха; за полски култури, включително фуражни /код АП 07/ за 4 бр. БЗС, с обща площ 40,22 ха; трайни насаждения, лозя, маслодайна роза /код АП 08/ за 6 бр.БЗС, с обща площ от 16,56 ха; ароматни и медицински растения /код АП 10/ за 11 бр.БЗС, с обща площ от 50.10 ха.; На 03.08.2010 г., [фирма] е подало жалба до министъра на земеделието и храните по повод неуведомяването му за взетото решение за изплащане или отказ за изплащане, по която няма произнасяне; ДФЗ-РА е направил превод по разплащателна сметка на дружеството на част от заявената сума, а именно-27 424, 93 лева, без да конкретизира по коя мярка или схема се изплаща сумата по сметката на

дружеството. За превода на сумата, дружеството е било уведомено на 17.09.2010 г. от клона на обслужващата го банка в [населено място].

По делото е и безспорно и това, че включително към момента на приключване на устните състезания пред АССГ изпълнителният директор на ДФЗ не е издал уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2009 г.

В съдебното производство са допуснати и извършени 3 СТЕ /първоначална, допълнителна и повторна/, заключенията по които са приети от съда, но не следва да се обсъждат, по съображения, които ще бъдат изложени при изграждане на правните изводи на съда.

При така приетото за установено, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима, а разгледана по същество-основателна:

Съгласно чл.39, т.1, б."а" и б."б" от Договора за функционирането на ЕС, целите на Общата селскостопанска политика са да се увеличава селскостопанската производителност чрез подкрепа на техническия прогрес и осигуряването на рационално развитие на селскостопанското производство, както и оптимално използване на производствените фактори, по-специално на работната сила; по този начин да се осигури приемлив жизнен стандарт за хората, занимаващи се със селско стопанство, в частност посредством увеличаването на индивидуалните доходи на лицата, осъществяващи тази дейност.

В съответствие с прогласените цели на Общата селскостопанска политика на Съюза е и установено в чл.4 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ задължение на Държавата да подпомага земеделските производители чрез икономически, структурни и организационни мерки, научно и информационно обслужване, консултации, както и чрез повишаване на тяхната квалификация. Държавното подпомагане се осъществява от държавни органи и организации чрез целеви структури на национално и регионално равнище-чл.5 от ЗПЗП.

Съгласно чл. 20а ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция, който организира и ръководи дейността и я представлява. Държавният фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Р. Б. за прилагане на ОСП на ЕС /чл.11а от Закона за подпомагане на земеделските производители/. Разплащателна агенция, съгласно § 1, т.13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки.

В съответствие с нормите на ЕС и на националното законодателство, и константната съдебна практика, образуваното по заявление за подпомагане при условията на Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/apis://base=narh&doccode=4661&type=201/ производство задължително приключва с издаване на уведомително писмо, обективизиращо данните от извършените проверки и одобрената за плащане сума, респективно размера на наложените намаления и санкции, което подлежи на обжалване по съдебен ред. В тази връзка, ответникът следва да има предвид, че становището му за липса на задължение да се произнесе по подадено заявление за подпомагане по реда на ЗПЗПapis://base=narh&doccode=4661&type=201/ с изричен акт, както и че уведомителното писмо, което следва да бъде изпратено в тези случаи, няма характера на подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, противоречи на

основни правни принципи и съдебната практика.

След като административният орган е задължен да се произнесе, оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Недопустимо е чрез заключения по извършените в производството по оспорване на частичния мълчалив отказ СТЕ да се установяват фактическите съображения на органа, а още по-малко по кои и мерки и схеми е налице частичен мълчалив отказ. ДФЗ е длъжен да осъществява дейност за съдействие и подпомагане на българските земеделски производители, което прави недопустимо бездействието му да се произнесе с изричен акт или произнасянето с такъв, но без изложени конкретни фактически основания, което поставя в невъзможност кандидатите за подпомагане да разберат фактите, поради които е постановен отказ за подпомагане, съответно- условията, които конкретният земеделски производител не е изпълнил и изискванията, които е нарушил. Оттук земеделските производители са поставени и в невъзможност да се защитят. Позоваването на защитата на ответника на влязъл в сила частичен мълчалив отказ по подаденото заявление за плащане за кампания 2009 г., освен че е неоснователно, сочи и на това, че ответникът очевидно „пропуска“ целите и функциите, които е създаден да осъществява-да подпомага земеделските производители, а не да ги поставя в невъзможност да получат подпомагане по схемите и мерките за подпомагане на ЕС; да съдейства за постигане целите на Общата селскостопанска политика на Съюза, като упражнява предоставената му на това основание компетентност и се произнася с изрични и мотивирани актове, а не да мълчи, като трета за производството страна; да спазва производствените правила за издаване на административен акт; да установява действителното фактическо положение; да осигурява откритост, достоверност и пълнота на информацията в административното производство.

С оглед на изложеното, оспореният частичен мълчалив отказ е незаконосъобразен и като такъв следва да се отмени, а преписката да се върне на изпълнителния директор на ДФЗ за произнасяне с изричен акт- уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2009 г.

Независимо от изхода на спора, разноси на жалбоподателя не следва да се присъждат, поради липса на искане за това.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.3-то и чл.173, ал.2, предл.3-то и чл.174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. Н. Б., мълчалив отказ на изпълнителния директор на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ по общо заявление за плащане на площ за кампания 2009 г., ЮЛ УРН 180104, в частта за разликата от 27424,93 лева / двадесет и седем хиляди четиристотин двадесет и четири лева и деветдесет и три стотинки/ до размера на 178 859, 46 лева /сто седемдесет и осем хиляди осемстотин петдесет и девет лева и четиридесет и шест стотинки/.

ИЗПРАЩА делото като преписка на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за издаване на уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2009 г. по общо заявление за плащане на площ за кампания 2009 г., ЮЛ УРН 180104, в частта за разликата от 27424,93 лева / двадесет и седем хиляди четиристотин

двадесет и четири лева и деветдесет и три стотинки/ до размера на 178 859, 46 лева /сто седемдесет и осем хиляди осемстотин петдесет и девет лева и четиридесет и шест стотинки/ В ЧЕТИРИНАДЕСЕТДНЕВЕН СРОК от влизане в сила на настоящото съдебно решение.

Решението може да бъде обжалвано и чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: